

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, Ὑπὲρ Μαντιθέου §§4-6

A1. 1 – Λ, 2 – Σ, 3 – Σ, 4 – Σ, 5 – Λ

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Ξενοφώντος Ἑλληνικά Βιβλ. 2, κεφ. 4 §§13-14

Επισήμανση: Το συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο αναφέρεται στις κακουχίες που βίωσαν όσοι Αθηναίοι πολίτες δεν συμμετείχαν στις βιαιότητες των τριάκοντα, στις οποίες κάνει αναφορά και ο Μαντίθεος στον λόγο του. Δίνεται, έτσι, η ευκαιρία για εμβάθυνση στο συγκεκριμένο ιστορικό γεγονός.

B4.

δαιτησομένους, ἐξέπεμψε, ἡμέραις, ἐπιθυμεῖν, ἐξαμαρτάνουσι

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, Κατὰ Ἐρατοσθένους §§5-7

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Ὅταν πήραν την εξουσία οι Τριάντα, αυτοί οι πανούργοι και συκοφάντες, διακήρυξαν ότι ήταν απαραίτητο να εκκαθαρίσουν την πόλη από τα επικίνδυνα στοιχεία, και έτσι να οδηγηθούν οι πολίτες σε μια φρόνιμη και ενάρετη ζωή. Μολονότι όμως υπόσχονταν κάτι τέτοια, τίποτε απ' αυτά δεν επιχειρούσαν να πραγματοποιήσουν, όπως θα προσπαθίσω να σας θυμίσω και σχετικά μ' εσάς, αφού μιλήσω πρώτα για το προσωπικό μου θέμα. Ο Θέογνης και ο Πείσωνας σε μια σύσκεψη των Τριάντα υποστήριξαν σχετικά με τους μετοίκους ότι ήταν ανάμεσά τους μερικοί δυσαρεστημένοι με την πολιτική κατάσταση· είχαν λοιπόν οι Τριάντα μια θαυμάσια πρόφαση να δημιουργήσουν την εντύπωση ότι επιβάλλουν κυρώσεις, στην πράξη όμως να εξοικονομήσουν χρήματα· άλλωστε η πόλη βρισκόταν σε οικονομικό αδιέξοδο, και η κυβέρνηση χρειαζόταν πόρους. Δε δυσκολεύτηκαν να πείσουν το ακροατήριό τους· γι' αυτούς η εκτέλεση ανθρώπων είχε ελάχιστη σημασία, ενώ η εξασφάλιση χρημάτων μεγάλη. Αποφάσισαν λοιπόν να συλλάβουν δέκα

Ὅταν όμως κατέλαβαν την εξουσία οι τριάντα τύραννοι, μοχθηροί και συκοφάντες, που διακήρυτταν ότι πρέπει να καθαρίσουν την πόλη από τους άδικους και να στρέψουν τους υπόλοιπους πολίτες προς την αρετή και τη δικαιοσύνη, αν και υπόσχονταν τέτοια, όμως δεν τολμούσαν να κάνουν και τέτοια, όπως θα επιχειρήσω να υπενθυμίσω και για δικές σας περιπτώσεις, αφού πρώτα καλύψω όσα αφορούν εμένα. Ο Θέογνης, λοιπόν, και ο Πείσωνας υποστήριζαν για τους μέτοικους στις συνεδριάσεις των Τριάκοντα ότι υπήρχαν μερικοί που υπόσκαπταν το καθεστώς· ήταν, επομένως ωραιότατη πρόφαση να φαίνονται ότι τιμωρούν (υπονομευτές του καθεστώτος), στην ουσία όμως να χρηματίζονται· πάντως η πόλη μαστιζόταν από οικονομική κρίση και η εξουσία είχε ανάγκη από χρήματα· και όσους τα άκουγαν τους έπειθαν με ευκολία· γιατί δεν το είχαν για τίποτα να σκοτώνουν ανθρώπους, εκτιμούσαν όμως περισσότερο να εισπράττουν χρήματα. Αποφάσισαν, λοιπόν, να συλλάβουν δέκα (μέτοικους), ανάμεσά τους και δυο φτωχούς, για

μετοίκους, ανάμεσά τους και δύο φτωχούς, για να έχουν και για την περίπτωση των υπολοίπων κάποιο πρόσχημα, ότι τάχα οι ενέργειές τους δεν είχαν οικονομικά κίνητρα, αλλά αποσκοπούσαν στο συμφέρον της πολιτείας — λες και οποιαδήποτε άλλη από τις πράξεις τους ήταν δικαιολογημένη.

Μτφρ. Ν.Χ. Χουρμουζιάδης [χ.χ.]

Γ4.

1 – β, 2 – β, 3 – α, 4 – α, 5 – β

να υπάρχει δικαιολογία προς τους άλλους ότι αυτά δεν έγιναν με σκοπό τα χρήματα, αλλά έχουν γίνει προς το συμφέρον της πολιτείας, λες και είχαν κάνει κάτι από τα άλλα, φυσικότερα.

Μτφρ. Γ. Α. Ράπτης. 2003.